

[Sigsgaard.]

anmodet om, at tilbudspligten kommer til at gælde overalt, og man kunne spørge: hvad er så begrundelsen for, at man ikke foreslår det, at man ikke foreslår, at tilbudspligten i hvert fald kommer til at gælde i langt større områder, end tilfældet er? Jeg vil understrege, at når jeg stiller det spørgsmål, vil jeg gerne have svar på det, og jeg vil ikke så gerne på samme måde som udvalget stille mig tilfreds med et svar fra ministeren om, at man har fundet det uforholdent at lade forslaget gælde videre områder. Det er jo ikke noget svar, for så må man spørge igen: hvorfor har man fundet det uforholdent? Hvorfor har man sat grænsen her? Det har de kommunale organisationer spurgt om, og de har foreslået en udvidelse af loven, og de har kun fået det efter min mening lidt overlegne svar: man har fundet det uforholdent. Man har altså også fundet det uforholdent at argumentere med de kommunale organisationer og altså også med visse af folketingets partier.

Ved første behandling var vi et par stykker, der foreslog en arealgrænse på 3.000 m², ligesom man har i Sverige, i stedet for de 6.000 m², og det rejser et andet spørgsmål. Nu ser det ud, som om socialdemokratiet, der jo også rejste det spørgsmål, har droppet det under udvalgsbehandlingen, men jeg vil alligevel gerne vide, hvorfor et sådant ønske egentlig ikke kan imødekommes. Er forholdene i Danmark så meget anderledes end forholdene i Sverige? Er der nogen som helst såglik motivering? Hvorfor skal der uden om loven, uden om det, jeg mener der burde være ideen i loven, kunne frasælges parceller af arealer, der er over 6.000 m²? Samme spørgsmål har udvalget stillet til ministeren, og det har været hovedtemaet i debatten her i dag. Ministeren svarer — det kan læses i udvalgets betænkning — at det ikke er fundet hensigtsmæssigt at lade lovforslaget omfatte sådanne frasalg. Hvad mener man egentlig med, at det ikke er fundet hensigtsmæssigt? Næste spørgsmål bliver: hvorfor er det ikke fundet hensigtsmæssigt? Er det helt umuligt at få regeringen til at motivere sin stilling? Jeg synes, det var interessant, om der kunne anføres én eneste fornuftig grund. Det er ikke sket hidtil.

Hr. Poul Schlüter var meget inde på

dette spørgsmål her i dag og fremkom med den mærkværdige påstand, at det eneste, der er juridisk muligt, er ministerens fortolkning, og at alt dette drejer sig om jura. Når man har fundet ud af, at disse frasalg skal kunne lade sig gøre, og at folk på den måde skal kunne unddrage sig denne tilbudspligt, er det simpelt hen jura og har ikke noget med politik at gøre, underforstået: det er der altså ikke noget at gøre ved; uanset hvor gerne vi ville fra regeringspartierne side, så er der ingenting at gøre, for dette er jura. Det giver ligesom et ophøjet, et lidt neutralt og upolitisk skær over sagen. Men det er jo ikke rigtigt. Dette er simpelt hen et stykke politik, og det skal ikke lykkes at bilde os noget som helst andet ind. Det er simpelt hen et stykke politik, det gælder varetagelsen af de større grundejerens interesser, for der er ikke andre, der kan være interesseret i, at loven skal udformes med alle de huller i; det kan kun de folk være, som ejer grundarealer, der ligger over de 6.000 m². Det kan kun være deres interesser, man her varetager, og så synes jeg, man skal sige det og lade være med at prøve på at foregive, at der er juridiske forhindringer. Loven her kan udformes nøjagtig, som man vil. Man kunne have lavet en paragraf, der sagde, at al jord, der sælges, skal tilbydes kommunerne; det er der intet som helst i vejen for rent juridisk, man kommer ikke engang i strid med grundlovens § 73 på den måde. Folketinget kan selvfølgelig lave loven næsten nøjagtig som man vil, og nu har folketingets flertal altså valgt at gøre loven ineffektiv.

Ministerens erkender, at hans fortolkning, som hr. Poul Schlüter altså så varmt forsvarede, åbner mulighed for en spekulation, som dog måske kan hindres efter § 8, siges det. Men ministeren må vel også erkende, at hvis loven gælder frasalg fra alle arealer på 6.000 m² og mere, er der ikke sådanne spekulationsmuligheder, eller hvad vi nu skal kalde det, så kommer man meget nemmere om ved administrationen af loven. Så kunne man spørge: hvorfor vælger regeringen da bevidst den løsning, der giver mulighed for udhuling af hele ideen? Jeg kan kun se én eneste grund og vil ikke acceptere nogen anden grund, før jeg i hvert fald oplever et forsøg på at argumen-